

POLSK STØVER

(GOŃCZY POLSKI)

Oprindelsesland: Polen

- Anvendelse:** Jagthund (støver). Brugt til jagt på vildsvin og hjort, af og til også på ræv og hare i det sydlige Polens bjergrige område.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 6 (Støvere og beslægtede racer),
Sektion 1.2 (Mellemstore støvere).
Med brugsprøve.
NB! Racen er ikke endeligt godkendt af FCI og kan ikke tildeles CACIB.
- Historie:** Jagt med støvere er omtalt i den polske litteratur så tidligt som i det 13. århundrede. Polen har altid været et land dækket af dybe skove, rige på stort vildt, hvor støvere var en værdifuld hjælp for jægeren. Jagt med støvere nød stor anseelse hos den polske adel, hvad der bekræftes af artikler fra det 14. århundrede.
- Allerede i det 17. århundrede skelnede man mellem to forskellige typer af polske støvere. Detaljerede beskrivelser kan findes i jagtlitteraturen fra det 17. århundrede. I 1819 beskriver Jan Szytier (Poradnik Mysliwych) den polske "brach" og den polske støver, og i 1821 giver W. Kozłowski i bladet "Sylwan" beskrivelser med illustrationer af begge typer, den polske "brach" (den tungeste), og den polske støver (den letteste). Ignaz Bogatynski (1823-1825, Nauka Lowiectwa) giver en meget detaljeret beskrivelse, der kunne bruges som den første racestandard.
- Efter Første Verdenskrig blev den polske støver stadig brugt til jagt i Polens østlige områder, navnlig i særlig vanskeligt terræn i bjergene. I Podkarpacie-området jagede den berømte, polske kynolog Jozef Pawusiewicz (1903-1979) med polske støvere. Han var engageret i racens udvikling og opdræt og skrev den første racestandard. Takket være ham blev disse hunde officielt anerkendt af Polsk Kennelklub.
- Helhedsindtryk:** En smidig og kompakt bygget hund. Knoglebygningen er stærk, men ikke svær, og hele hundens bygning viser dens adræthed og åbenbare egnethed til at klare de vanskelige arbejdsbetingelser i bjergrige egne.
- Proportioner:** Middelstor, rektangulært bygget i forholdet 9 til 10.
- Temperament:** Stabil og venlig. Hunden er virkelig modig og kan også give beviser på sin tapperhed. Den er intelligent og let at oplære. Den er ikke aggressiv, men altid mistroisk over for fremmede. Til dens kvaliteter som jagthund må også lægges, at den er en fortrinlig vagthund. Under jagten giver den hals med en karakteristisk, melodisk lyd i forskellige tonearter, som ligger højere hos tæverne.
- Hoved:** Ædelt, i størrelse proportioneret efter kroppen.
- Skalle :** Har samme længde som næsepartiet og er let hvælvet. Nakkekuden er markeret, men ikke fremtrædende.
- Stop :** Kun let udtalt.
- Næse :** Sort, brun eller kødfarvet, alt efter pelsfarven.
- Læber :** Kødfulde, hverken hængende eller stramme, dækker underkæben godt. Der ses en let fold ved mundvigen, som er vel defineret.
- Kæber, bid :** Stærke og hvide tænder, med alle fortænderne vel placeret i en bue. Saksebid. Der foretrækkes fuldt tandsæt.

- Øjne:** Middelstore, skråtstillede. Udtrykket er venligt. Det hvide i øjnene ses ikke. Hos hunde med farven black-and-tan er øjnene mørke, mens de kan være lysere hos brune og røde hunde. Øjenrandene slutter godt til øjet.
- Ører:** Hængende, lette og trekantede, af middelstørrelse. De er lavt ansatte, på højde med en vandret linie gennem øjnene, og er brede ved basis. Størstedelen af øret bæres hængende, let fremadrettet, således at forreste rand af øret ligger tættere til kinden end den bageste. Spidserne er godt rundede. Pelsen på ørerne er glat og silkeagtig.
- Hals:** Middellang, godt muskuløs og relativt kraftig, med ovalt tværsnit. Den bæres hverken for lodret eller for lavt, men moderat skråt. Huden er løs, men danner ikke egentlig "løs halshud" (dewlap)..
- Krop:**
- Manke : Markeret.
 - Ryg : Lige og godt muskuløs.
 - Lænd : Bred og godt muskuløs. Meget let hvælvet.
 - Bryst : Dybt, når ned til albuerne. Moderat markeret forbryst.
 - Brystkasse : Med lange og skråtliggende ribben.
 - Underlinie : Bugen er let optrukken.
- Hale:** Middel tykkelse, når ned til haseleddet. Godt beklædt med pels, let busket. I hvile bæres halen lavt og i sabelform. I aktion bæres den en smule højere end overlinien.
- Lemmer:**
- Forpart:** Set forfra er forbenene lodrette. Afstanden fra albuen til jorden svarer til den halve skulderhøjde.
- Skuldre : Lange og skråtliggende skulderblade.
 - Overarm : Vinklen i skulderleddet er meget åben.
 - Albuer : Hverken ind- eller udadrejede, men parallelle med kroppens midterlinie.
 - Underarm : Lige og tør, med ovalt tværsnit.
 - Mellemhånd : Tør og spændstig, set fra siden let skråtstillet.
- Bagpart:** Set bagfra er bagbenene lodrette.
- Overlår : Brede og godt muskuløse.
 - Underlår : Godt muskuløse.
 - Mellemfod : Kort.
 - Vildtkløer : Ingen.
- Poter:** Sluttede og let ovale, med let hvælvede tæer. Kløerne er mørke og svarer til pelsfarven. Robuste trædepuder.
- Bevægelse:** Bevægelsen skal være ubesværet og energisk, flydende og harmonisk. Med god rækkevidde og fri bevægelse, specielt i trav. Både i skridt og trav forbliver overlinien lige og jævn. Lemmerne føres parallelt under bevægelsen.
- Pels:**
- Hårlag : På kroppen er pelsen grov og ligger tæt ind til huden. Underulden er rigelig, mere om vinteren, mindre om sommeren. På hoved og ører er pelsen kort og blød.
 - Farve :
 - Black-and-tan : Tan-farven, som er en kombination af brun og rød, skal være tydeligt adskilt fra det sorte. Farven er meget intens.
 - Brun (chokolade) og tan.
 - Rød, med sort, brun eller kødfarvet næse. Den fawn-røde pels kan have en let schattering af sorte hårspidser.

Aftegningerne af tan er placeret over øjnene, på næsepartiet, foran på hals og bryst, nederst på benene, på lårenes bagside og inderside, omkring anus og på undersiden af halen. Små, hvide pletter på tæer og bryst er tilladt.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 55 til 59 cm, for tæver 50 til 55 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Helhedsindtryk :

- Langbenet.
- Kroppen for lang eller for kort.
- Knoglebygningen for let.

Hoved :

- Lyse øjne, runde øjne.
- Tangbid.

Pelsfarve :

- Tan-farven ikke tydeligt nok adskilt fra det sorte.
- De tan-farvede aftegninger for udbredte.

Diskvalificerende fejl:

- Hunden aggressiv eller overdrevent sky.
- Overbid eller underbid.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 22 NOVEMBER 2006

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2007

☐☐☐ NB! Denne standard har ikke tidligere været udsendt af DKK på dansk ☐☐☐